

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 7, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænket på grund af spredning af nedsættende ytringer på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold og med henblik på erstatning for ikke-økonomisk og økonomisk tab som følge heraf for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt, kan kræve erstatning for tab, som er lidt på den pågældende medlemsstats område, i overensstemmelse med eDate Advertising-dommen (præmis 51 og 52), eller om vedkommende, i henhold til Svensk Handel-dommen (præmis 48), skal forelægge dette erstatningskrav for den ret, der har kompetence til at pålægge berigtigelse og fjernelse af de nedsættende kommentarer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 9. juni 2020 — Impexeco N.V. mod Novartis AG**(Sag C-253/20)**

(2020/C 297/39)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Impexeco N.V.

Sagsøgt: Novartis AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34-36 TEUF fortolkes således, at i en situation, hvor et mærkelægemiddel (referencelægemiddel) og et generisk lægemiddel er markedsført af økonomisk forbundne virksomheder inden for EØS, kan den omstændighed, at en varemærkeindehaver gør indsigelse mod en parallelimportørs fortsatte markedsføring af det generiske lægemiddel i importstaten, idet parallelimportøren har ompakket dette ved at anbringe varemærket for mærkelægemidlet (referencelægemiddel), føre til en kunstig opdeling af markederne mellem medlemsstaterne?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal varemærkeindehaverens indsigelse mod en sådan ommærkning i så fald prøves på grundlag af BMS-kriterierne?
- 3) Er det af betydning for besvarelsen af disse spørgsmål, at det generiske lægemiddel og mærkelægemidlet (referencelægemiddel) er identiske henholdsvis har samme terapeutiske virkning i henhold til artikel 3, § 2, i den kongelige anordning af 19. april 2001 om parallelimport?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 9. juni 2020 — PI Pharma NV mod Novartis AG og Novartis Pharma NV**(Sag C-254/20)**

(2020/C 297/40)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Appellant: PI Pharma NV

Appelindstævnte: Novartis AG og Novartis Pharma NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34-36 TEUF fortolkes således, at i en situation, hvor et mærkelægemiddel (referencelægemiddel) og et generisk lægemiddel er markedsført af økonomisk forbundne virksomheder inden for EØS, kan den omstændighed, at en varemærkeindehaver gør indsigelse mod en parallelimportørs fortsatte markedsføring af det generiske lægemiddel i importstaten, idet parallelimportøren har ompakket dette ved at anbringe varemærket for mærkelægemidlet (referencelægemiddel), føre til en kunstig opdeling af markederne mellem medlemsstaterne?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal varemærkeindehaverens indsigelse mod en sådan ommærkning i så fald prøves på grundlag af BMS-kriterierne?
- 3) Er det af betydning for besvarelsen af disse spørgsmål, at det generiske lægemiddel og mærkelægemidlet (referencelægemiddel) er identiske henholdsvis har samme terapeutiske virkning i henhold til artikel 3, § 2, i den kongelige anordning af 19. april 2001 om parallelimport?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 18. juni 2020 —
Finanzamt T mod S**

(Sag C-269/20)

(2020/C 297/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Finanzamt T

Revisionsindstævnt: S

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal den bemyndigelse, som tildeles medlemsstaterne i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹), for at betragte personer, som er etableret i indlandet, og som i retlig forstand er selvstændige, men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden, som én enkelt afgiftspligtig person, udøves således,
  - a) at behandlingen som én enkelt afgiftspligtig person sker hos en af disse personer, som er den afgiftspligtige person for alle disse personers omsætning, eller således,
  - b) at behandlingen som én enkelt afgiftspligtig person altid — idet der derved må accepteres et væsentligt tab af afgiftsprovenu — skal føre til en momsgruppe, som er adskilt fra de personer, der er nært knyttet til hinanden, og som udgør en fiktiv konstruktion, der udelukkende oprettes med henblik på moms?
2. Såfremt alternativ a) er det korrekte svar på det første spørgsmål: Følger det af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende virksomheden uvedkommende formål som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (Domstolens dom af 12.2.2009, VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88), at en afgiftspligtig person,
  - a) som dels udøver en økonomisk aktivitet og i denne forbindelse leverer ydelser mod vederlag som omhandlet i artikel 2, nr. 1, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter og